

[Første næstformand]

Bjørn Poulsen: spm. nr. 661, 667, 710, 711, 717 og 718.

Hagen Hagensen: spm. nr. 691 og 741.

Glensgård: spm. nr. 694 og 734.

Inger Stilling Pedersen: spm. nr. 700, 701 og 739.

Voigt: spm. nr. 702.

Inge Krogh: spm. nr. 703 og 712.

Grove: spm. nr. 704.

Maisted: spm. nr. 705 og 713.

Kurt Hansen: spm. nr. 707.

Glistrup: spm. nr. 708.

Bolvig: spm. nr. 709.

Askjær Jørgensen: spm. nr. 715.

Dohrmann: spm. nr. 721.

Kjærulff-Schmidt: spm. nr. 722.

Pilgaard Andersen: spm. nr. 730.

Nauerby: spm. nr. 733.

Thorndahl: spm. nr. 743.

Til *arbejdsministeren* (1/2 79) af:

Grethe Fenger Møller (KF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om finansieringen af efterlønsordningen, efter at det nu har vist sig, at antallet af efterlønsmodtagere i det første år ikke som beregnet af arbejdsministeriet vil udgøre ca. 17.000, men derimod ca. 50.000?«

(Spm. nr. 557).

Begrundelse.

Efterlønsordningen finansieres af arbejdsmarkedets parter fordelt med to tredjedele til arbejdsgiveren og en tredjedel til lønmodtageren. Vedtagelsen af efterlønsordningen medførte, at arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen pr. 1. januar blev forhøjet fra 135 kr. til 478 kr. årligt pr. forsikret ansat. Denne stigning var baseret på en beregning fra arbejdsministeriet om, at ca. 17.000 personer ville benytte sig af muligheden for at gå på efterløn. Det har nu vist sig, at antallet af ansøgere er ca. tre gange så stort som antaget, og ministeren må derfor redegøre for, om dette vil medføre øgede økonomiske omkostninger for virksomhederne.

Besvarelse (22/3 79):

Arbejdsministeren (Auken):

I betænkning nr. 835 om efterløn er til belysning af udgifterne ved indførelse af en efterlønsordning opstillet et regneeksempel, der bygger på nogle forudsætninger om, hvor mange der vil søge efterløn.

Da det ifølge sagens natur er umuligt på forhånd at angive, hvor mange der vil gå på efterløn, er den således beregnede nettoudgift lagt til grund ved fastsættelsen af arbejdsgiver- og medlemsbidrag i de første 3 år. Efter denne periode skal finansieringsspørgsmålet tages op, da det er en forudsætning for regeringen, at arbejdsmarkedets parter fuldt ud bærer nettoudgifterne ved ordningen.

Der er imidlertid på nuværende tidspunkt ikke grundlag for at foretage en endelig opgørelse over antallet af efterlønsmodtagere.

Arbejdsdirektoratet har dels ved gennemgang af de allerede indkomne begæringer om efterløn, dels ved henvendelse til de større arbejdsløsheds-kasser anslået, at i alt ca. 26.500 arbejdsløsheds-kassemedlemmer over 60 år i løbet af januar måned 1979 har ønsket at gå på efterløn. Det har ikke været muligt at angive nærmere, fra hvilket tidspunkt overgangen til efterløn er ønsket. Direktoratet er endvidere orienteret om, at der ud over de ca. 26.500 findes yderligere et ukendt mindre antal ansøgninger, der ikke indgår i skønnet. Knap halvdelen af ansøgerne var arbejdsløse på ansøgningstidspunktet.

Af konjunkturindikatorstatistikken fremgår det, at antallet af arbejdsløse over 60 år siden januar i år er gået ned med 10.000. En stor del af disse må formodes at være overgået til efterløn. Det er imidlertid ikke muligt umiddelbart at sammenligne de ca. 26.500 og de 10.000 for derved at skønne over antallet af efterlønsmodtagere, der hidtil har været i beskæftigelse, fordi der kan være stor forskel på det tidspunkt, hvor en ansøgning om overgang til efterløn er registreret, og det tidspunkt, hvor konjunkturindikatorstatistikken, der er en meget foreløbig og derfor u præcis statistik, ikke længere registrerer en efterlønsmodtager som arbejdsløs.

Til belysning af spørgsmålet, om der i 1979 kan forventes at blive 50.000 efterlønsmodtagere, kan der tages udgangspunkt i antallet af arbejdsløshedsforsikrede over 60 år.

På grundlag af oplysninger i det centrale register for arbejdsmarkedsstatistik (CRAM) kan det anslås, at der i januar 1979 i alt var